

breedbeeld

samenwerken rond cultureel erfgoed en landschap

Het zit erop! Breedbeeld is gedaan. Dat betekent ook dat mijn taak als coördinator van het project afloopt. Het zijn mooie jaren geweest. Geen gemakkelijke jaren, maar wel mooie. Het was een lastig parcours, maar we mogen tevreden zijn over de resultaten die we behaalden. Een mooie brochure, een groots project rond mondelinge geschiedenis, een eigen dvd en ook alle kleinere initiatieven mogen zeker gezien worden. Het was me een waar plezier en ik hoop voor u ook. Mijn allerbeste wensen voor dit nieuwe jaar en ik zie u zeker nog terug!

Ann, coördinator Breedbeeld

De bestendige deputatie en ikzelf bedanken Ann van harte voor haar inzet en al het werk dat werd verricht in het kader van Breedbeeld.

Jean-Pol Olbrechts,
gedeputeerde voor cultuur

inhoud

En nu?	2
Nog meer archeologische resten te Kester?	3
Op bedevaart naar Halle Wist je dat?	4
Stedelijke prijs voor stadsvernieuwing Poort op het Pajottenland	5
Kroniek van een aangekondigd einde	6-8
Ziet u ze? Relicten in het landschap	9
Gezocht: dreven en bomenrijen	10
Wedstrijd	11
Antwoord vorige wedstrijdvrage	12

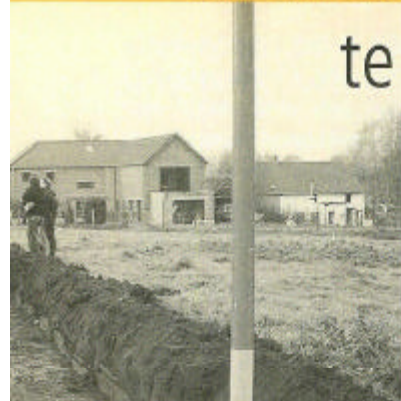
Nog meer archeologische resten te Kester?

Aan de Nieuwe Joen te Gooik komt een sociale woonwijk. De precieze locatie en de inplanting van de huizen ligt nog niet volledig vast. Maar zoals bij elke werf kunnen graafwerken archeologische resten aan de oppervlakte brengen. De gronden van de Nieuwe Joen bevinden zich aan de rand van de vicus, een Romeinse handelsplaats, te Kester. En dus vreesde men eventuele archeologische resten van deze vicus te vernielen.

Op 11 november werd archeologisch vooronderzoek op deze site uitgevoerd. Proefsleuven werden getrokken om de locatie, de aard en het belang van de archeologische resten te onderzoeken. Naar gelang van dat resultaat zou worden beslist om de inplanting van de huizen te veranderen of verder archeologisch onderzoek uit te voeren.

Het archeologisch vooronderzoek werd in het kader van Breedbeeld uitgevoerd in een samenwerkingsproject tussen de gemeente Gooik, de heemkundige kring van Gooik, CV Providentia en de provincie Vlaams-Brabant. Het is een mooi voorbeeld hoe erfgoed in ruimtelijke planning kan geïntegreerd worden. Bovendien is het een voorbeeldige samenwerking tussen verschillende partners om 'ons' erfgoed te beheren.

In tegenstelling tot de eerste verwachtingen werden geen waardevolle archeologische sporen aangetroffen. En daar heeft de vrij grote drassigheid van de grond op deze plaats iets mee te maken. Onze voorouders gebruikten deze gronden waarschijnlijk als weide of akker, in tegenstelling tot de omliggende hogere gronden, die zich meer leenden voor bewoning. De inplanting van een woonwijk op deze plaats zal dus zeker geen archeologische resten vernielen.

Op bedevaart naar Halle

U kende wellicht al het Zuidwest-Brabants museum te Halle. En hoogstwaarschijnlijk wist u ook dat Halle een belangrijk bedevaartsoord was. Maar wist u dat sinds kort in het Zuidwest-Brabants museum een bedevaartswinkelje zoals weleer werd opgebouwd?

Een bedevaartsoord zonder bedevaartswinkels is ondenkbaar. En zo had ook Halle vroeger heel wat typische winkeljes. Tot in de tweede helft van de 19de eeuw stonden tegen de muren van de Basiliek een zevental dergelijke winkeljes. Na hun afbraak verzeen in de straten rond de Basiliek kleine bedrijfjes, gespecialiseerd in de verkoop van vaantjes, paternosters, beeldjes en andere devotionalia. De laatste bedevaartswinkel verdween aan het eind van de 20ste eeuw. De conservator

René Borremans en zijn ploeg maakten nu op de zolder van het Oud Jezuietencollege een dergelijk winkelje na. In het uitstalraam vindt u Mariabeeldjes, medaillons, prentjes en bedevaartvaantjes terug. Wilt u dus graag eens zien hoe zo'n traditioneel winkelje er ooit uitzag, dan hoeft u niet terug in de tijd te reizen, maar kunt u gewoon een bezoek brengen aan het Zuidwest-Brabants museum!

Info over de openingsuren: VVV-Toerisme Halle (02-356 42 59, toerisme@halle.be)

Wist je dat...

■ Het museum van het Belgische Trekpaard heeft een nieuwe thuishaven! U kunt het museum terugvinden in het vroegere gemeentehuis van Vollezele. Beheerder en drijvende kracht achter het museum Philippe Van Dixhoorn is heel fier op het resultaat. Wil u zelf het museum bezoeken, dan hoeft u alleen Philippe Van Dixhoorn te bellen om een afspraak te maken (0477-28 61 06).

■ Lennik heeft opnieuw een dorpspomp. De pomp staat echter niet op de Markt, waar ze altijd stond, maar op het binnenplein van de Schepenbank. Bij de renovatie van het Lennikse gemeentehuis werd de pomp in de kelder teruggevonden. Gemeenteraadslid en lid van de Andreas Masiuskring Raoul De Wolf vond dat de pomp opnieuw een plaats in de gemeente moest krijgen.

■ Krijgt de gemeente Galmaarden in 2006 een dorpsdichter? Het idee, dat werd uitgediept door een werkgroep, krijgt alvast de steun van de cultuurraad. Het is de bedoeling om jaarlijks een dorpsdichter aan te duiden. Iedereen die zich geroepen voelt om aan deze opdracht deel te nemen, kan gedurende het lopende jaar 4 gedichten inzenden over vooraf bepaalde thema's. De deelnemers hoeven niet meteen in Galmaarden te wonen, maar moeten wel over de gemeentelijke dichten.

Meer praktisch nieuws vermeemt u binnankort. Wilt u persoonlijk op de hoogte gebracht worden van de voorwaarden voor deelname, neem dan contact op met de cultuurdienst van de gemeente Galmaarden (054-51 61 62). Het is in ieder geval de bedoeling om de dorpsdichter jaarlijks een

podium te geven tijdens de uitreiking van de Galmaardse cultuurprijs, de Bronzen Urbanus, die telkens op de laatste zaterdag van januari plaatsvindt. Wordt vervolgd.

■ De cultuurraad van Bever is op zoek naar zoveel mogelijk informatie over de vroegere cafés van Bever. Vroeger waren er in het centrum alleen al een twintigtal cafés. Ondertussen is dat aantal heel wat geslonken. Om deze vergane folklorie vast te leggen, wil de cultuurraad de oude herbergen bundelen in een boek. Oude verhalen, affiches, reclamepanelen, bierglazen, foto's of eender welk ander materiaal is meer dan welkom om te registreren. U krijgt uw materiaal natuurlijk terug. Heeft u thuis nog iets liggen? Neem contact op met Raymond Soudan, Plaats 65, 1547 Bever, 054-58 91 30, rsoudan@gmail.com

Stedelijke Prijs voor Stadsverfraaiing

2005

In de vorige nieuwsbrief kon u er al iets over lezen: de Stedelijke Prijs voor Stadsverfraaiing, kortweg 'STePS', te Halle. Deze prijs wil de waardevolle, niet-beschermde architectuur in Halle in het licht plaatsen. Zowel verfraaiingsprojecten als vernieuw- of nieuwbouwprojecten komen in aanmerking. Voor editie 2005 werden 8 projecten ingediend, waarvan 7 conform het reglement.

Op Open Monumentendag 2005 werden de prijzen uitgereikt. De derde prijs ging naar de familie Verleyen en architect Bob Van Delm voor de verbouwing van een pand tot museum. Apotheek Leclercq sleepte de tweede prijs in de wacht met de verbouwing door architect Henk De Beenhouwer.

De hoofdprijs was voor familie Wouters-Decremer en architect Jean-Paul Borremans voor de verbouwing van een pand in de A. Jambonstraat in Halle, een uitbreidingsproject van een sociale woning in

een tuinderijk aan de rand van de historische stadskern. Een terugkeer naar de stad was voor hen een bewuste keuze namelijk een kleine woning in een rustige groene buurt en in de nabijheid van het station, winkels enz.

Er werd de nodige aandacht aan besteed om de tuin zowel voor- als achteraan te behouden. Een nieuwe indeling van het bestaande huis liet toe een maximum aan comfort te integreren in de structuur van een bestaande sociale woning. Het ging hier over een verantwoorde esthetische, functionele, culturele en ruimtelijke ingreep, een voorbeeld van een minimale ingreep met een maximum aan resultaat. Wat vooral in het oog sprong is het mooie samenspel en de goede communicatie tussen bouwheer en architect.

De jury vatte dit winnend project samen als 'een pretentieloos project met hoge kwaliteit.'

Poort op het Pajottenland

Op 5 december werd de dvd 'Poort op het Pajottenland' voorgesteld aan de pers. Deze dvd is het eindproduct van het project Klankbeeld en laat u het waardevolle erfgoed van het Pajottenland ontdekken.

Ooggetuigen nemen u mee op een reis door de tijd. U komt meer te weten over de bijzonderheden van de regio, de typische teelten, de gebouwen en de eigenheid van de inwoners. Een aantal musea en erfgoedbeheerders vertellen hun verhaal over het door hen bewaarde erfgoed: de Hertboomwindmolen, het Kasteel van Gaasbeek, de Cam in Gooik ...

Gedurende 55 minuten herleeft u de recente geschiedenis van het Pajottenland; een aanrader voor iedereen die zich interesseert voor lokale geschiedenis.

- De dvd kost 15 euro en is te verkrijgen bij:
- Streekproductencentrum, poststraat 3a, 1500 Halle
 - Bezoekerscentrum Kasteel van Gaasbeek, Kasteelstraat 40, 1750 Gaasbeek
 - Bibliotheek Gooik, Koekoekstraat 6, 1755 Gooik
 - VVV Markvallei, Brusselstraat 1, 1570 Galmaarden

Kroniek van een aangekondigd einde

Het Breedbeeldproject nadert zijn voltooiing. Einde 2005 was de vooropgestelde einddatum, en daarmee valt het doek voor dit ambitieuze erfgoedproject. Tijd voor een terugblik, met Ann Degeest, de projectcoördinator. Ook voor haar zit de job erop...

Hoe is Breedbeeld ook alweer begonnen?

In juni 2002 werd Breedbeeld opgestart, als een samenwerking tussen de provincie en het CAG (Centrum voor Agrarische Geschiedenis). Bedoeling was om een proefproject uit te werken op het vlak van erfgoed en landschap, beperkt in tijd en ruimte. Breedbeeld speelde zich af in de 9 meest zuidelijke gemeenten van het Pajottenland, en zou einde 2005 aflopen. Nu dus.

En hoe raakte jij hierbij betrokken?

Ik rolde recht van de schoolbanken Breedbeeld binnen. Ik studeerde eerst 4 jaar kunstgeschiedenis en daarna nog een jaar journalistiek in Brussel. Na afloop van mijn studie kon ik onmiddellijk als coördinator bij Breedbeeld aan de slag. Op de provincie waren er 5 stafmedewerkers uit de cel cultureel erfgoed die, naast hun dagelijkse taken, werkten aan het project. Er was dus behoefte aan een coördinator om de zaak te trekken, en uiteraard ook om regelmatig in het Pajottenland aanwezig te kunnen zijn. En dat werd ik dus.

Rolde Breedbeeld onmiddellijk als een trein?

Als een diesel laat ons zeggen. De opstart verliep eerder traag met wat wederzijds aftasten. We zijn begonnen met de bekendmaking van het project en het zoeken naar mensen, de opbouw van een netwerk zeg maar. De oorspronkelijke

bedoeling was dat Breedbeeld als hulpmotor zou fungeren voor bestaande projecten, om samenwerking binnen bestaande initiatieven te stimuleren. Maar al snel bleek dat niet zo eenvoudig te zijn.

Wat was dan precies het probleem?

De mensen die dergelijke initiatieven trekken zijn in ieder geval al druk bezet. Ze hebben hun handen vol met hun eigen project en zijn niet geneigd om daar nog een samenwerking bovenop te laden. Daarom hebben we al vrij snel beslist om als Breedbeeld zelf samenwerkingsinitiatieven op te starten. We hebben dan partners gezocht waarmee we een eerste formeel samenwerkingsverband hebben gesloten om een brochure samen te stellen. In die brochure stelden we een aantal musea en minder bekende aspecten van het lokale erfgoed in de kijker onder de titel 'Erfgoed, erg goed in het Pajottenland. Een breed beeld.' Er bestonden bijvoorbeeld nogal wat collecties in plaatselijke musea die heel interessant waren maar weinig of niet gekend. Dat was dus eigenlijk het eerste concrete netwerk.

Was het ook onmiddellijk een eerste succes?

Jazeker, er was heel wat interesse voor de brochure, zowel van binnen als van buiten

de regio. Het leerde ons ook dat er heel wat bereidheid was tot samenwerking, als het initiatief maar vanuit Breedbeeld getrokken en gecoördineerd werd. Onder het motto 'smeed het ijzer wanneer het heet is' inspireerde ons dat tot een tweede project...

Het Klankbeeld-project

Inderdaad, een samenwerkingsverband rond mondelinge geschiedenis. We stelden vast dat er heel wat verhalen leefden over de streek, vaak nog verteld door oudere mensen. Verhalen die op termijn dreigen te verdwijnen. Daarom hebben we samen met zeven partners dergelijke vertellingen verzameld en er filmpjes van gemaakt. Een heel leuk project. Dankzij subsidies van de Vlaamse Gemeenschap hebben we dit nog kunnen uitbreiden met de productie van een heuse dvd waarop die verschillende filmpjes zijn samengebracht. Die dvd presenteren we nu onder de titel 'Poort op het Pajottenland'.

Is het Breedbeeldproject nu in schoonheid afgerond?

De ideale afsluiter zou zijn dat Breedbeeld kan uitmonden in een heus erfgoedconvenant met de Vlaamse Gemeenschap. Dat zou immers betekenen dat er een regionale erfgoedcel wordt opgericht met twee voltijdse coördinatoren, de perfecte voortzet-

ting van het project. Maar vlak voor een nieuwe legislatuur is het jammer genoeg niet mogelijk dergelijke convenants te sluiten, het kan dus ten vroegste vanaf volgend jaar. Ik blijf daar op hopen, het zou echt de kroon op het werk zijn. Wel jammer dat we nu niet meer de eerste regio kunnen zijn met een dergelijke convenant: het Land van Waas en het Meetjesland zijn ons intussen vooraf gegaan...

Als je nu terugblikt op de afgelopen jaren, ben je dan tevreden met het resultaat?

Ja en nee. Ik had eerlijk gezegd wel gehoopt dat we iets verder zouden staan. Aanvankelijk opzet was immers dat we na afloop de Breedbeeldwerking konden doorgeven aan de regio, zodat de werking zou voortgezet worden. Dat is nu nog niet echt het geval. Anderzijds is drie jaar natuurlijk ook wat kort om zoiets te realiseren. Dat volstaat net om de regio te leren kennen en de eerste contacten te leggen, maar voor de uitbouw van een stevig netwerk is dat wat weinig. Maar het project heeft heel wat interessante ervaringen opgeleverd die ongetwijfeld als inspiratie zullen dienen voor toekomstige projecten rond regionale samenwerking. Vanuit die optiek was dit een ervaring van onschatbare waarde.

En ken je het Pajottenland nu door en door?

Dat zou ik niet durven zeggen. Ik moet zelfs bekennen dat ik er ook na 3,5 jaar nog steeds in slaag om verloren te rijden... Ik zou dus voorstellen dat de provincie een eventuele volgende projectcoördinator een GPS cadeau

doet (lacht). Hoewel, door verloren te rijden heb ik eigenlijk net de mooiste plekken van deze regio ontdekt. Er is echt ontzettend veel erfgoed te vinden. Op elke hoek vind je wel een kapelletje, een kruis, een mijlpaal.

Dat klinkt alsof je een beetje verliefd bent geworden op de streek.

Dat kan je wel zeggen. Nu, ik ben zelf van Erembodegem, in de buurt van het Pajottenland, het is dus niet zo dat de streek echt een onbekende was voor mij. Maar ik heb het wel echt leren waarderen, onder meer voor zijn erfgoed en zijn adembenemende landschappen. Of neem nu het kasteel van Gaasbeek, of de Hertboomwindmolen... prachtig, toch? Maar ook al die kleinere initiatieven, musea, gebouwen... het Pajottenland is echt een rijke streek.

En heb je iets gemerkt van de legendarische stugheid van de Pajot ?

Ja, eigenlijk klopt dat wel. Dat wil zeggen: in het begin zijn ze een beetje terughoudend, maar eens je ze warm hebt gemaakt voor een project gaan ze er wel echt voor. Het was dan ook altijd een heel aangename samenwerking, dat meen ik oprecht. Ik denk trouwens dat die zogenaamde stijfkoppigheid ook de verklaring is voor de relatieve ongereptheid van de streek. Misschien is het omdat de Pajotten altijd eerst wat de kat uit de boom kijken dat ze erin geslaagd zijn hun streek op vlak van erfgoed zo goed te bewaren en om weerstand te bieden aan de oprukkende verstedelijking vanuit Brussel.

En wat brengt de toekomst voor jou persoonlijk?

Ik zeg het Pajottenland niet vaarwel. Want 2 januari ga ik aan de slag als museummedewerker van de Hertboomwindmolen. Mijn voornaamste taak zal zijn de uitbouw van het Windmolenmuseum. Ik ben heel blij dat ik nog kan verder werken in het

cultureel erfgoedveld. Daarnaast zal ik ook initiatieven organiseren voor Open Monumentendag, Erfgoeddag, enz. Dat heb ik ook voor Breedbeeld altijd met veel plezier gedaan. Ik hoop dus dat ik deze ervaringen kan doortrekken naar mijn nieuwe job.

Ze gaan je dus nog zien in het Pajottenland?

Zeker en vast. Ik heb me vast voorgenomen de activiteiten in het Pajottenland te blijven volgen. Ik ben trouwens via Breedbeeld ook geïnfecteerd geraakt met het folkvirus, ook dat zal me dus nog regelmatig naar de streek brengen.

Ik heb Breedbeeld altijd met hart en ziel gedaan, het was een fantastische ervaring. Ik wil dan ook graag van de gelegenheid gebruikmaken om iedereen te bedanken met wie ik in de loop van de jaren heb mogen samenwerken. Het was heel prettig.

Ziet u ze?

Relicten in het landschap

bunkers van Pamel

Waterputten, grenspalen, kapellen, kruisen, roepstenen, grenspalen, schandpalen, ... Het landschap -zeker in het Pajottenland- staat er bol van. Heel vaak beschouwen we dit verkeerdelijk als kleinhistorisch erfgoed. In feite zijn dit landschapsrelicten. In vorige nieuwsbrieven kwamen al het kleinhistorisch erfgoed, het natuurlijk erfgoed, het woon-, werk- en publiek erfgoed, het roerend patriomonium en ook het religieus erfgoed aan bod. In deze laatste nieuwsbrief willen we u een laatste categorie relicten toelichten, met name het militair en het maritiem erfgoed.

Naast de burgerlijke en religieuze architectuur drukte ook de militaire bouwkunst tot in de 19de eeuw een stempel op zowel het rurale als het stedelijke landschap. In het verleden beperkte de culturele aandacht voor de militaire bouwwerken zich niet zelden tot de middeleeuwse en postmiddeleeuwse stadsversterkingen. Dat de militaire architectuur in de daaropvolgen-

de eeuwen een historisch en architecturaal niet minder waardevolle evolutie heeft gekend, wordt pas sinds kort erkend. De evolutie van aarden versterkingen tot betonnen bunkers is evenzeer een belangrijk facet van ons verleden. Daarom mogen we het zeker niet over het hoofd zien. In het Pajottenland vinden we hiervan volgende voorbeelden: de donjon of wachttoren te Sint-Pieters-Kapelle, de alombekende bunker te Pamel of nog de resten te Kester.

Het maritiem erfgoed is misschien niet talrijk aanwezig in het Pajottenland, maar wel in Vlaanderen. Want door zijn unieke ligging is Vlaanderen, net als de Noordelijke Nederlanden, een belangrijke maritieme handelsnatie geweest. Het rijke handelsverleden van Brugge of de geschiedenis van de Verenigde Oost-Indische Compagnie zijn daar duidelijk getuigenissen van. Daarnaast heeft Vlaanderen ook een belangrijk visserijverleden, zowel op zee als op de binnenwateren. Voor binnenlands transport over een afstand van meer dan 30 kilometer of langer dan één dag, was Vlaanderen tot het einde van de 18de eeuw bijna uitsluitend aangewezen op de binnenvaart.

Deze activiteiten hebben ertoe geleid van Vlaanderen een sterke reputatie had als scheepbouwende natie. Ofschoon voor de varende monumenten nooit een specifiek beleid werd gevoerd, bleven van dit vakmanschap toch nog diverse waardevolle materiële getuigen bewaard. Om van het varende erfgoed een globaal beeld te krijgen, is een specifieke wetenschappelijke inventarisatie noodzakelijk. In het Pajottenland is het voornaamste voorbeeld van maritiem erfgoed de aanleg van het kanaal te Halle.

Gezocht: dreeven en bomenrijen!

Meer nog dan een alleenstaande boom kunnen bomenrijen het uitzicht en zelfs het karakter van het dorp of van het landschap bepalen. Terecht worden ze vaak beschouwd als 'natuurlijke monumenten'. Ze vormen in zekere zin 'foot-prints' waardoor een landschap, een dorp of een stad zin en betekenis krijgt. Duiken ze op in het landschap, dan weten we bijvoorbeeld dat daar een weg loopt, een beek of een kanaal met een weg erlangs. Een beukendreef -iets wat een boer nooit zou hebben aangeplant vanwege de oppervlakkige wortels en de dichte schaduw- wijst er bijna zeker op dat daar een kasteel of misschien een klooster ligt of heeft gelegen. De bomenrijen verhogen de leesbaarheid van het landschap. Ze structureren het landschap, bepalen mee de aantrekkelijkheid van het landschap en leiden de bewoners én bezoekers erdoorheen. Ook in steden en dorpen zorgen dreeven en lanen voor structuur en herkenbaarheid. Ze geven grenzen aan of bepalen de toegang tot het dorp, de stad, de kerk of een privé-domein, ze begeleiden het verkeer, ze markeren straten en pleinen...

Veel pittoreske en beeldbepalende bomenrijen

zijn te vinden langs dreeven van Iwiers tot Antwerpen. We kennen allemaal wel de kruin van al 3 Marlandica-puurrijen langs de Damselaerweg. Dit zijn de bomen met zo'n rondes maar de oorspronkelijke naam waar de aan het landschappelijk gebied waarvan ze deel uitmaken.

Bestaan de bossen werden in de loop van de 18de eeuw, geherstructureerd met dreeven. Denken we maar aan de monumentale Seukendreeven in het Zoniënwoud. En wie kent er niet de kasteel- en kloosterdreeven aan het kasteel Rokkenborch in Onze-Lieve-Vrouw-Lombeek?

Dreeven en andere bomenrijen hebben altijd een belangrijke stempel gedrukt op onze omgeving. Daarom wil het Regionaal Landschap deze belangrijke landschapselementen in de linker plaatsen. Bezit u interessante informatie, foto's of aldermateriaal over het verhaal over dreeven en bomenrijen in het Pajottenland en de Zennevallei mee aan te willen, neem dan snel contact op met het Regionaal Landschap Zenne, Zuun en Zoniën (Leen Seynaeve, 02-452 60 45).

leen.seynaeve@rlzzz.be, www.rlzzz.be

Bruegel 06

Al even vooruitblikken naar de zomer want dan herleeft Pieter Bruegel de Oude in Brussel en de Groene Gordel. Van 12 mei tot en met 3 september 2006 vindt namelijk Bruegel 06 plaats, een zomerfestival met (rand)tentoonstellingen, wandelingen, uitstappen, fietstochten, lezingen, concerten, historische evocaties, spelen, ...

Het Pajottenland is dan zeker the place to be met de tentoonstelling 'Bruegel en zijn tijd' in het Kasteel van Gaasbeek, Artselingen, de zomerzoektocht van het Davidsfonds, het Openluchtmuseum in Dilbeek, de Bruegelfietsroute ...

Meer info: www.bruegel06.be

BRUEGEL 06

Wedstrijd

Waar in de Breedbeeldgemeenten van het Pajottenland vindt u dit stukje erfgoed terug?

De nieuwe vraag luidt:

wat staat op de foto en waar werd deze genomen?

Aangezien dit de laatste nieuwsbrief is, willen we u zeker het antwoord niet onthouden van deze wedstrijdvraag.

U zag natuurlijk meteen dat dit het gele balkon is van het Provinciehuis te Leuven. Het balkon werd ontworpen door Aglaja Konrad en draagt de titel "Der Balkon. Für Raucher und Schauer". Van op het balkon heeft men een panoramisch uitzicht over Leuven. Hierbij wordt pas duidelijk hoe historische gebouwen en nieuwbouw tot één geheel verweven zijn, een groot labyrint vormen. Dit is typerend voor het werk van Aglaja Konrad, die gefascineerd is door urbane structuren en de karakteristieken van de moderne grootstad onderzoekt voor en in haar werken.

En toeval of niet, deze donkergele constructie hangt tegen de westgevel van het provinciegebouw ter hoogte van de 10de verdieping ... waar de dienst cultuur gehuisvest is. Net zoals dit gele balkon de strakheid van het monumentale gebouw doorbreekt - en zo bijdraagt tot drempeelverhoging en een grotere toegankelijkheid - proberen ook wij vanuit de dienst cultuur in onze dagelijkse werking het cliché van de ivoren toren te doorbreken.

Wij zijn met Breedbeeld al vaak bij u over de vloer geweest, nu weet u ons ook wonen. Daar kan iets moois uit groeien!

Antwoord:

Antwoord vorige wedstrijdvrage

Het goede antwoord van de wedstrijdvrage van vorige nieuwsbrief is: **Heetveldemolen aan de Mark te Tollembeek.**

Een stukje geschiedenis...

De watermolen "Heetveldemolen" ligt aan de rivier de Mark. De molen bestond al in 1440 en hoorde bij het nabijgelegen Kasteel van Heetvelde. De heren van Heetvelde woonden er van de 15de eeuw tot op het einde van het Ancien Régime. Verschillende familieleden bekleedden belangrijke posten in de stad Brussel als schepenen en schatbewaarders.

Vandaag doet de molen het nog steeds op de waterkracht van de Mark, maar kan daarnaast ook door elektrische aandrijving draaien. En daar zorgt molenaar Richard Van Ongevalle voor. Zo wordt er nog elk jaar in de Heetveldemolen het meel gemalen voor de Pauwelbroodjes. Het buitenwerk met groot onderslagrad en sluisen bleef intact bewaard. De eigenaar wil graag het waterrad restaureren om deze brok industrieel erfgoed van Galmaarden te bewaren. Daarvoor diende hij een subsidieaanvraag in bij minister Dirk Van Mechelen.

De winnaar van vorige wedstrijd is Michel Matthijs uit Galmaarden.

Hij wint een mand streekproducten ter waarde van 25 euro.

breedbeeld

Meer informatie?

U kunt altijd contact met ons opnemen:

Iris Steen, historische projecten

(016-26 76 77 - iris.steen@vlaamsbrabant.be)

Dominique Stels, cultuurcommunicatie

(016-26 76 05 - dominique.stels@vlaamsbrabant.be)

Rebecca Schoeters, museumconsulente

(016-26 76 19 - rebecca.schoeters@vlaamsbrabant.be)

Hadewijch Degryse, archeologe

(016-26 76 10 - hadewijch.degryse@vlaamsbrabant.be)

Els Deconinck, monumentenzorg

(016-26 76 15 - els.deconinck@vlaamsbrabant.be)

of mailen naar breedbeeld@vlaamsbrabant.be

Schrijven kan naar:

Provincie Vlaams-Brabant

Dienst cultuur - Breedbeeld

Provincieplein 1 - 3010 Leuven

www.vlaamsbrabant.be/breedbeeld

COLOFON

redactie: Ann Degeest,
Iris Steen, Dominique Stels,
Rebecca Schoeters,
Hadewijch Degryse,
Els Deconinck

lay-out:

grafische cel provincie
Vlaams-Brabant
Anne Rooseleer
v.u.:

Marc Collier,
provinciegrieffier
Provincieplein 1,
3010 Leuven

PROVINCIE
VLAAMS- BRABANT

CAG

Geschiedenis van Landbouw en Veeding

Sustainable Open Space